

GDA SMO IŠLI BOŽICE JELUŠIĆ

Draga Božica,

kak smo se dogovorili, podigel sem vu Varaždinskim Toplicama tri pakete knjigi "Gda smo išli" i ostavil sem vam jih pri Darkiju v Koprivnici. Kak je jena knjiga bila kcoj, viška, nezamotana, tu sem si prisvojil.

Još bi dodal, lepo mi je bilo knjigu listati i čitati jer ju znam još dok je bila kup papirov. Zmislim se nekojih versov dok su još bili samo zapisi na "fejsbuku". Evo, na priliku ovoga se zmislim: "Friška misel vredi šaku đunda, / Vred i više neg tri rali grunta, / Za nju ne zna što pod strehom gunda, / Ni koj se po ravnoj stezi spunta." A kak se to po internetu napisano v glavnom spogubi i zameče z "kojekakvočama", lepše je imeti se te "friške misli" na jenem kupu, da "med koricama najdu stan", kak veli jena pajdašica. I točno se ta pesma paše na vrh knjige kajti je cela zbirka jen lepi kup friških i k tomu kajkavskih misli.

Najpredi sem prelistal, na brzinu, da mi se tu i tam kaj za oko zadene, onda prečital po redu, za malo više pol vure, tih pedeset i nekaj pesmi. I fakat, nema toga puno, al' je gusto, navdehnuto, tečno. Dobro je zišlo, lepo se čita i zgovara če treba. Potlam sem još jemput išel iskat gde se nekaj iskri, najti kaj mi još vu vuhu zvoni, da si k srcu zemem i premislim, da polovim se one male skrite kute, rešim zagonetke, dosegnem visoke grane, narišem si v glavi slike, da najdem če mi je kaj vušlo. I nazaj si mislim, dobro je zišlo, "Pri nas se hiža vapni, a po steklu se malja, / Imamo bistro joko i vidimo kaj valja".

Saka pesma je jena priča za sebe, to kaj pišete je vaš oblok v svet, topla peč, jelo i pilo, dihanje. Čez verse se žalite i mirite, veselite se, zabavlate i počivate. Nekoga koga ima špotate ili falite, nekoga koga nema se zmislite. V pesma- ma čestitate, tumačite, premišlavate, popevate, slikate, igrate se z rečima, zaranjate v prirodu. Vi pesme živite i čez njih kak čez očale vidite sveta čisto i bistro. No, negda ste i malo čemerni (kaj vas ne bum samo falil), pak mi to ne- kak ne legne, ali znam da čez te vaš poetski oblok negda morate i čemera hititi vun. Z ove knjige se morem nekaj načiti, a dok bu prilika i kakovoga

citata posuditi.

Još da rečem, išel sem iskat zakaj pesma *Starci* ima podnaslov "po Yeatsu". To je kak mala zagonetka. Z čim je jen Irec, nobelovac, na- dehnul kajkavku? I našel sem ključa v prvomu versu: Zakaj stari ljudi ne bi bili nori? ("Why should not old men be mad?"). Zmislim se te Yeatsove pesme od pred par let, dok ste mi ga spomenuli. A nije mu to jedina pesma o starim ljudima ("Kad budeš stara", "Žalopojka staroga umirovljenika"), pak mi se to vidlo baš interesantno. Makar znam engleski, nije Yeatsa lefko razmeti. Vu vašim "Starcima", pišete o starim ljudima koje već nikakve vuzde ne prečiju da govoriyu i delaju kaj hočeju, da si življenje po svojem posložiju, da su fraj od zabrani i "mo- ranja", da si trebaju zeti pravicu na "svoju volju", a to nam se prestrete - na kajkavskomu. Radi te "spone" z Yeatsom bi ova pesma mogla zaslužiti mesto favorita cele kajkavske zbirke. Rekel bi da poetske duše v istim letima misliju isto ili slično i čez jednake očale vidiju sveta - na kojemu god jeziku pisali. Čini mi se to kak zdrava teorija, makar za jen čas ne znam kaj da z tim delam, osim da zapamtim. Jenoga dana bu mi morti dobro došlo.

Akoprem je knjiga mala i v ruki lagana, vu njoj sačega ima za gruntati i zdumljavati. Več v naslovni pesmi piše "....kak god glediš, bilo je najbolje, / GDA SMO IŠLI čez široko polje...", tak mi i knjiga zgledi kak široko polje z kojega se daleko vidi, kojekaj dosegne, kojekoga sretne, kojekam dojde, a "ne ga bilo ni zla ni srdobolje". Zato sam vesel da sam i ja kaj doprinesel k nastanku knjige, lepo se zafalim na toj prilici i mislim da je obljetnica dobro počela, pak vam na tomu od srca čestitam.

Vaš,

Aleksandar Horvat

P.S. Jen paket je malo na voglu zdrapani, na- jte zameriti, zadelo mi se v gepeku. Ali je knjiga na voglu cela :)

Aleksandar Horvat